

Rasmussen, Rottball, Sørensen-Egaa og Tolderbund.

Hvis ingen udtaler sig herimod eller stiller afvigende Forslag, anser jeg Udvalget for sammensat paa denne Maade. (Ophold.) Forslaget er saaledes tiltraadt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Afsløvning af Tienden.

Formanden: Det er mig meddelt, at dette Udvalg ønskes sammensat paa følgende Maade: *Börup, Dalsgaard, Danne-skjöld-Samsøe, Hage, P. G. C. Jensen, Johansen, Johnsen, Juul-Rysensteen, Jørgensen, Pagh, Jens Rasmussen, Reedtz-Thott, Tesdorpf, Vestergaard (Gjætterup) og Vestergaard (Klim).*

Hvis intet Modforslag stilles, anser jeg ogsaa disse Medlemmer for valgte uden formelig Afstemning. (Ophold.) De ere saaledes valgte.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Beslutning, hvorved Rigsdagen meddeler Samtykke til Konvention af 24. Januar 1902 med de amerikanske Forenede Stater angaaende Afstaaelse af de dansk-vestindiske Øer.

(Forslaget og den til samme hørende Konvention findes i Tillæg A.)

Udenrigsministeren (Deuntzer): Det er jo kun faa Maaneder siden, at denne Sag var til Behandling her i dette høje Ting, og den blev den Gang behandlet saa indgaaende og udførligt, at der alene af den Grund neppe er Anledning for mig til nu at fordybe mig i Enkelthederne. Den er jo ogsaa siden offentlig bleven behandlet udførligt, saaledes at jeg maa antage, at et almindeligt Kendskab til alle de Forhold, som her kunne være bestemmende, foreligger hos dette høje Ting ligesom vel sagtens hos Publikum i Almindelighed. Jeg finder saa meget mindre Grund til her at udtale mig udførligt om alle de Enkeltheder, der kunde komme i Betragtning, som det, hvad jeg allerede har haft den Ære at nævne i dette høje Ting, er af den

største Vigtighed, at denne Sag bliver fremmet og ført til Afslutning saa hurtigt som muligt. Jeg vil derfor selvfølgelig for mit Vedkommende gøre, hvad jeg kan, for ikke at forhale Sagen mere end nødvendigt. Dertil kommer, at jeg tror, at den rigtige Afgørelse af dette vigtige Spørgsmaal til syvende og sidst ikke beror paa en Drøftelse af de mange Enkeltheder, som ere dragne frem, og som kunne drages frem, men kun er afhængig af Løsningen af eet stort Spørgsmaal. Paa den anden Side er denne Sag jo meget vigtig, og dens Betydning gør sig særlig stærkt gældende nu, da den stunder mod sin forhaabentlig endelige Afgørelse — hvortil kommer, at dette høje Ting jo er undergaaet en Fornyelse siden sidste Samling, en Fornyelse, der har bragt ikke mindre end 13 nye Medlemmer her ind. Jeg kan derfor ikke undlade at indlede disse Forhandlinger med en Redegørelse for, hvorledes denne Sag historisk har udviklet sig, og hvad det er for et Hovedsynspunkt, som efter min Mening bør være det afgørende, og som under Forhandlingerne om Traktatens Afslutning har været ledende for mig. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for her at være saa kort som muligt, og jeg haaber, at det vil lykkes for mig.

Det er jo alle bekendt, hvorledes Traktaten af 1867, der blev efterfulgt af en Afstemning paa Øerne i Begyndelsen af Januar 1868, ikke førte til noget. Uagtet Ratifikationsfristen gentagne Gange blev forlænget, viste det sig, paa Grund af indre Forhold i de Forenede amerikanske Fristater — jeg kalder dem for Kortheds Skyld Amerika —, at det ikke var muligt at faa Sagen gennemført derovre, og den bortfaldt derfor definitivt i Aaret 1870. Efter at den Sag saaledes var bortfalden, stillede den danske Regering sig paa det Standpunkt, at den ikke mere vilde tage Initiativet til Forhandling, den vilde ikke mere rette noget Tilbud om Øernes Afstaaelse til Amerika. Men dette Standpunkt udelukkede ikke, at den var villig til, hvis der fra Amerikas Side fremkom et Tilbud, som man maatte anse for antageligt og for alvorligt ment, at tage imod den udstrakte Haand og til at føre Forhandling om Afstaaelse af Øerne. Dette Standpunkt indtog man saaledes i 1892, da der paa-begyndtes indledende Forhandlinger om det nævnte Spørgsmaal. Det viste sig, at den danske Regering var villig til at indlade sig paa Underhandling, den vilde vel ikke tage Initiativet, men den vilde gerne drøfte Sagen, naar Amerika begyndte. Da disse